

ת"פ 6458/08 - מ.י. פרקליטות מחוז ירושלים נגד דוד דהן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 6458/08 מ.י. פרקליטות מחוז ירושלים נ' דהן
ת"פ 6692/08 מ.י. לשכת תביעות ירושלים (פלילי) נ'
דהן

בפני כב' השופט שמואל הרבסט
בעניין: מ.י. פרקליטות מחוז ירושלים

המאשימה

נגד

דוד דהן

הנאשם

גזר דין

הרקע והסדר הטעון

הנאשם הורשע בהתאם להודאותו בעובדות כתבי האישום המתוקן בעבירות סחיטה באיזומים ותקיפה סתם. הנאשם אף צירף שני תיקים נוספים, הודה והורשע בעובדות כתבי האישום בתיק המצורף **בת.פ. 6692/08** בעבירות תקיפה סתם ואיזומים, וכן בתיק המצורף **ת.פ. 11-11456-08** בעבירות איזומים.

שלושת כתבי האישום מגוללים איזומים שהתרחשו על רקע סכסוך אזרחי שבו היה מעורב הנאשם יחד עם מר יוסף רייכמן ביחס לנכס נדל"ן ברחוב דוד המלך 4 בירושלים (להלן - הנכס). חברת אי.פ.ס.י ירושלים בע"מ, שבבעלות רייכמן (להלן - החברה), רכשה את הנכס במסגרת פרויקט היוזמת של מלון וולדורף אסטוויה, השוכן בפינת הרחובות אגרון ודוד המלך. על רקע טענותיו של הנאשם לזכויות בנכס התנהלו בין החברה שבבעלות רייכמן הליכים משפטיים, שבמסגרתם ובקשר אליהם נערכו העבירות שבהן הורשע הנאשם בתיקים שלפנינו, הכל כמפורט להלן:

על-פי עובדות כתבי האישום **בת.פ. 6458/08** הגיעו הנאשם והחברה להסכם בחודש אוקטובר 2007, לפיו הנאשם יפונה את הנכס תמורת תשלום סכום כסף. לאחר שהסכום שולם לו, דרש הנאשם תשלום נוסף עבור פינוי הנכס. דרישתו של הנאשם לא גענתה, והחברה המשיכה בהליך הפינוי כנגד הנאשם. במועדים שונים בין חודש פברואר לאפריל 2008, בעיצומו של הליך הפינוי, נקט הנאשם בדרך אלימה כלפי רייכמן, כלפי יורק דינו וכליי מנהלת משרד, הכל כדי להניעם לגרום לחברה לשלם לו את סכום הכספי שדרש תמורת הפינוי מהנכס.

המדובר באربعة איזומים כפי שיפורטו להלן:

א) בסוף חודש פברואר 2008, לאחר דיון בבית המשפט בעניין פינויו של הנכס, שבו השתתפו רייכמן והנאשם, פנה האחרון אל רייכמן כשבידו חפץ וכשהוא מצביע אל עבר צווארו ושאלו: "איife אתה רוצה את

עמוד 1

החפץ?";

ב) ביום 8.7.2008, בסמוך לשעה 13:15, ברחוב דיסקון בירושלים, בעת שעו"ד ירدني, שיצג את החברה בהליך הפינוי כנגד הנאשם, היה בדרך למשרדו, הגיע הנאשם לפטע לכיוונו ואמר לעברו: "אתה רואה שאתה אחריך; אני לא אעזוב אותך; אני צריך את הכסף שלי; אתה תגרום לזה שרייכמן ישלם לי; התחלתי לעבוד בבית קברות; אני יודע מי זאת אשתק וממי זה הילד שלך. אתה לא תגור יותר בבית זית, אתה תגור במקום אחר. אני אחריך. אני לא אעזוב אותך".

ג) בתחילת חודש אפריל, ולא יאוחר מיום 13.4.2008,פגש הנאשם אתעו"ד ירدني באקראי וביצע כלפיו תנועה של שליפת אקדח;

ד) ביום 8.4.2008, בסמוך לשעה 10:30, נכנס הנאשם למשרדי החברה ברח' דיסקון 48 בצד' לפגוש את ריכמן ואדם אחר בשם אברהם. לשאלות שנשאל בידי מנהלת המשרד, גב' שרה פשגס (להלן - פשגס), על אודוט מטרת הביקור השיב הנאשם, כי הוא רוצה שייבאו לו את הכסף שלו. הנאשם קרא לפשגס "זונה" לאחר שסירבה להזדהות לפניו, והמשיך בדרך אל משרדיו של ריכמן, תוך שהוא מנסה להיכנס בכוון אל המשרד. כאשר סקרה פשגס את הדלת בפניו של הנאשם, יירק הנאשם בפניה של פשגס.

על-פי עובדות כתוב האישום **בת"פ 6692/08** התנהל דיון בבית המשפט לעניינים מקומיים בעניינו של הנכס, שבו נכחו הנאשם ועו"ד ירدني. עובר לדין בעת ההמתה לתחילתו, במהלכו של הדיון, ולאחר סיומו של אותו דיון, קילל הנאשם אתעו"ד ירدني תוך השמעת איומים וניבולי פה, כשבשיאו של האירוע יrikesה בפניו שלעו"ד ירدني.

על-פי עובדות כתוב האישום **בת"פ 11-08-11456**,פגש הנאשם במר ריכמן, ואמר "תגיד איפה אתה רוצה את הcador אתה מתעסק איתני", והכל מתוך כוונה להפחידו או להקינטו.

בתחילה של ישיבת ההוכחות, ביום 26.6.2013, הודה הנאשם במסגרת הסדר טיעון בעבודות כתבי האישום כמתואר לעיל, והורשע בגין.

טייעוני הצדדים

ב"כ המאשימה, עו"ד ש. מלול, הדגיש בטיעונו את חומרת האירועים שבהם הורשע הנאשם וריבוי תוקן דגש לשעשרה (16) הרשעותיו הקודמות של הנאשם, החל משנת 1971 ועד שנת 2012.

לטענתו, מתחם העונש ההולם ביחס לכל העבירות שבahn הורשע הנאשם נע בין **שנת מאסר לשלאש שנים מאסר**, ובהתחשב במספר האירועים וחומרתם וכן בעברו של הנאשם, הרי שהעונש הראוי במקרה זה מצוי במרכזו של המתחם ההולם וצריך שלא יפתח מ-24 חודשים מאסר, כפי שצווין לעיל.

ב"כ הנאשם, עו"ד מיכאל עירוני, ציין בטיעונו את הנسبות הקשות שבahn נבערו העבירות, שהיו על רקע הליכי הפינוי של הנאשם מהנכס ששימש קורת גג לו ולשפחו, על ההשלכות הקשות הכרוכות בהליךם אלה על עתידו של הנאשם ושל משפחתו. הסכטור האזרחי הסתיים זמן, הנאשם הודה באשמה וחסר הזמן של בית המשפט. על רקע כל אלה, עתר להסתפק בעונש המומלץ על ידי שירות המבחן והモתאם למצבו של הנאשם ולתנאייה המיוחדים של שפחו.

ווחלויה.

הנאשם בדברו الآخرון, הביע חרטה על מעשיו ובירך את רחמי בית המשפט.

דין והכרעה - מתחם העונישה ההולם

שלושת כתבי האישום מגוללים מסכת מעשי אלימות שהתרחשו על רקע הלכי הפינוי שבהם היו מעורבים המתלוננים כנגד הנאשם, ولكن יש לראות בהם אירוע אחד לעניין סעיף 40 יג לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

הנאשם ביצע עבירות אiomים, סחיטה באiomים ושתי עבירות של תקיפה סתם, כשלעבירה של סחיטה באiomים נקבע בחוק עונש מקסימלי בן שבע שנים מאסר. רמת העונישה המחייבת שנקבעה בגין עבירות אלימות בחוק העונשין נועדה להגן על שלמות הנפש והגוף של אדם ועל בטחונו האישית, שהם ערכים חשובים ומהותיים.

בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות בשני כתבי האישום מעלה כי מידת הפגיעה בעורך המוגן בכל הנוגע לעבירות אiomים וסחיטה באiomים עמד על הרף הגבוה שלhn . הנאשם ניסה לפטור את הסכסוך האזרחי עם החברה שבבעלות המתلون בדרך אלימה שכלה אiomים ו שימוש בכוח, ולשם כך ניסה להטיל אימה על כל מי שנקרה בדרכו כדי להשיג את מבקשו מהחברה.

במשך תקופה ארוכה, אשר במהלך התנהלו הליכים משפטיים בין הנאשם לבין החברה, איים הנאשם בהזדמנויות שונות על בעלי החברה, על עורך-דיןה ואף על מנהלת המשרד של החברה באiomים שכלו ניכולי פה וגידופים קשים, מבלתי שקדמו להם פרובוקציות או התגרות מנגד. במרבית המקרים קדם לאiomים תכנון מוקדם שככל מעקב והתחקוקות אחר עורך דין ירדני, שיחת טלפון יזומה עם האחrown והתפרצות למשרדי החברה, שכלה אף שימוש בכוח. כל אלה מצביעים על דפוס אלים בהתנהלותו של הנאשם. יחד עם זאת, וככל שמדובר בעבירות תקיפה סתם, הפגיעה בעורך המוגן הייתה ברף הנמוך.

יש להביא מכלול השיקולים את מהותו הייחודית של הסכסוך נשוא העבירות. אין מדובר בסחיטה באiomים "קלאסית" שבבסיסה מניע עברייני "מאורגן", אלא סכסוך ארכן טוח ורב משקעים שהוא אזרחי במהותו. הפסיקה שהוגשה לי על ידי המאשימה עוסקת בסחיטה "קלאסית", ועל כן הרלבנטיות שלה למקורה דין היא חלקית ביותר.

סבירוני, כי מתחם העונש ההולם בנסיבותיו המיעילות של המקרה שלפנינו, ובהתחשב בעורך החברתי שנפגע ובמדייניות העונישה הנוגגת, צריך לנوع בין **מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל לתקופה של מספר חודשים**.

עד כאן ה"מעשה", ומכאן ואילך - ה"עושה".

העונש המתאים

בגזרת העונש המתאים לנאשם בטעו המתחם, התחשבתי בנסיבות שאין קשורות ביצוע העבירה, שניתן להתחשב בהן לפי סעיף 40 יא לחוק העונשין:

הנאשם הוא בן 56 שנים, ומובן הדבר כי עונש אחורי סורג ובריח יפגע בו ובמשפחה, המונה גם את ילדיו. **騰訊**
שירות המבחן מלמדנו כי הנאשם ח' כiom בבדידות, ללא מסגרת זוגית תומכת, והוא נוטל תרופות הרגעה על בסיס קבוע. לפני ארבע שנים עבר הנאשם אירוע לב ונחת בעקבותיו, ומאז מצבו התפרקדי והבריאותי לקוי.

עוד מצינית קצינת המבחן כי, הנאשם מבין את משמעותה הפלילית של התנהגותו, אך הוא ממוקד בהיותו "קרבן לכוחות גדולים ממנו", ועל כן הוא מתקשה לראות את האחר ולקחת בחשבון את השלכות מעשו.

יש לציין עוד, את מצבה הרפואית והעוגום של משפחת הנאשם. בתו ואשתו של הנאשם חולות במחלות כרוניות וממאיות ומסמכים בעניין זה הוגשנו ונסרקו לתיק בית המשפט.

הנאשם אף הודה וחסר את הצורך בניהול המשפט עד תומו. אין גם להתעלם מכך שמאז ביצוע העבירות חלפו כחמש שנים, ומماז לא עבר הנאשם אלימות נוספת כלפי המתלונים או כלפי אדם אחר. על אף עברו הפלילי של הנאשם, יש לציין כי בשנים האחרונות לא נפתחו בעניינו תיקים נוספים ועבירותו الأخيرة נUberה בשנת 2004. הנאשם אף הביע נכונות ורצון לרצות תקופה של שירות לתועלת הציבור, וזאת לאחר חוויה חיובית שעבר בעת ריצוי עונש דומה בתיק אחר. כמו כן, יש להביא בחשבון השיקולים את העובדה כי זמן רב חלף מעת ביצוע העבירות, עד כדי שהנאשם מודל בשנת 2008 אינו דומה לנאשם מודל בשנת 2014. השינוי והתמצאות ההליכים, בחלוקת, רובצים גם לפתחו של הנאשם ועל כן התחשבות בגין זה תהא חלקית.

על כל אלו, יש להוסיף את העובדה כי הנאשם ששה במעצר מלא תקופה של כ- **37** ימים, וכן ששה במעצר בית מלא מזה כמספר חדשים באיזוק אלקטרוני, וכן שמנוה חדש מעצר בית חלי עניין שיש בו כדי לרכך את עונשו ולהשפיע על מיקומו במתחם העונשה ההולם.

נסיבות ביצוע העבירה יחד עם נסיבותיו האישיות של הנאשם ממקמו את הנאשם בחלקו **המרכז-תיכון** של מתחם העונשה ההולם, אך מצבו הבריאותי והריכוך היחסני שבאישיותו הנובע מגילו ומביעותיו הבריאותיות כפי שמצוינו לעיל ממעטיים ממשהו מגזירת עונשו.

אשר על כן, לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. **שלוש מאות (300) שעות שירות לתועלת הציבור על פי תוכנית שערן שירות המבחן ובכפוף לה.**
ריצוי עבודות השירות יחול לא לפני 1.10.14.
2. **שמונה (8) חודשים מאסר אשר לא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם על כל עבירות אלימות, לרבות**

איומיים, תוך שלוש שנים מיום מתן גזר הדין.

3. הנאשם יחתום על התchiaיות בסך 5,000 ש"ח שלא לעבור על העבירות בהן הורשע תוך שנתיים מהיום. לא יחתום הנאשם - יאסר למשך 45 יום.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט"ו تمוז תשע"ד, 13 יולי 2014, בנסיבות הנאשם ובאי כוח הצדדים.